

اهمیت مشارکت والدین در اجرایی شدن ساحت های تربیتی و آموزشی آموزش و پرورش

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی افق های نوین در اَموزش و پرورش در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

لیلا کاظمی گرمه چشمه - کارشناسی مدیریت از دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

سعادت اجتماع وموفقیت مدارس در خانه است. هر قدر پایه های خانواده استوار شود، از آموزش وپرورش قوی و کارآمد برخوردار خواهیم بود. لذا والدین و مربیان که مهندسان و معماران جامعه خود هستند، باید با بکارگیری روش های تربیتی صحیح، انسان های سالم، با نشاط، شاداب، با امید، با ایمان، اندیشمند و فکور تربیت کنند. کودکان و نوجوانان امروز زنان و مردان فرداهایی هستند که باید گردش چرخ های اداره ی کشور در جنبه های مختلف صنعتی، تجاری، سیاسی، اقتصادی و ... را بدان ها سپرد و لذا اگر این کودکان از نظر علمی- فرهنگی و اعتقادی به طور صحیح تربیت شوند، می توانند موجبات افتخار و بالندگی خود، خانواده، جامعه و نهایتا بشریت را فراهم آورند. با توجه به اینکه خانواده ها اولین کانون موثر در تربیت، رشد و تکوین شخصیت فرزندان می باشد، مدرسه هم اولین و مهمترین سازمان رسمی و موثر درتعلیم وتربیت نسل آینده است؛ به همین دلیل برقراری هماهنگی دراهداف، محتوا و روش های تربیتی این دو نهاد مهم، ضرورتی اجتناب ناپذیر و عقلانی است. از این رو یکی از راه های بسیار مناسب برای تحقق این امر، ارتباط مناسب و به موقع بین خانه و مدرسه و به تعییر صحیح تر ارتباط بین اولیاء ومربیان می باشد.

كلمات كليدى:

آموزش و پرورش، مشارکت خانواده، دانش آموزان، ساحت های تربیتی و آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/2044658

